

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi'nde

PROF. DR. M. YAŞAR KANDEMİR İLE

≈ ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ ≈

EŞ - ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKÛKİ'L - MUSTAFÂ

— KÂDİ İYÂZ —

125. Ders | 21.Ekim.2018, Pazar

Ders Konusu:

2. Bölüm: Resûl-i Ekrem'in İnsanlar Üzerindeki Hakları

1. Kısım

4. Fasil: Resûl-i Ekrem'in Sünnetine Tâbi Olma Konusunda İslâm Büyüklerinin Sözleri

KİTAPTAKİ YERİMİZ

Arapça Kaynak sf. 488 | Türkçe Şerh, Cilt.2 - sf. 305

Dersin Video, Ses Kayıtlarına
ve Kaynaklı Ders Notlarına

www.sifaiserif.com

adresinden veya karekodu okutarak
erişebilirsiniz.

Şifa-i Şerif Hakkında Kısa Bilgi:

ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Eserin Türkçe Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt)

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

۱۱۸۳ - وجاء في تفسير قوله تعالى: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰] - إنه الاقتداء برسول الله ﷺ.

“Güzel sözler O’na yükselir; onu da sâlih amel yükseltir.”³ âyetindeki “sâlih amel”in Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yolunca gitmek olduğu söylenmiştir.

Âyetteki “Güzel sözler (el-Kelimü’t-tayyib)”in Cenâb-ı Hakk’ı zikretmek ve Kur’an okumak olduğu söylenmiştir. Nitekim Resûl-i Ekrem Efendimiz şöyle buyurmuştur: “Sübhânellâh, elhamdülillâh, Allahü ekber, lâilâhe illallah diyerek Cenâb-ı Hakkın yüceliğini dile getirdiğiniz zikirler, Arş’ın etrafında arı uğultusu gibi bir sesle sizin adınıza Allah’ı zikrederek dönüp dururlar. Allah katında durmadan zikredilmeyi istemez misiniz?”⁴

۱۱۸۴ - وَحُكِيَ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ؛ قَالَ: كُنْتُ يَوْمًا فِي (۳) جَمَاعَةٍ تَجَرَّدُوا وَدَخَلُوا الْمَاءَ، فَاسْتَعْمَلْتُ الْحَدِيثَ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ الْحَمَامَ إِلَّا بِمِزْرٍ» (۴) وَلَمْ أَتَجَرَّدْ؛ فَرَأَيْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ قَائِلًا لِي: يَا أَحْمَدُ! أَبْشِرْ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ بِاسْتِعْمَالِكَ السَّنَةِ، وَجَعَلَكَ إِمَامًا يُقْتَدَى بِكَ.

قلت: مَنْ أَنْتَ؟ قال: جبريل.

Ahmed ibni Hanbel’in şöyle dediği rivâyet edilmektedir: “Bir gün bir grup insanla beraberdim. Onlar soyunup suya girdiler. Ben de “Allah’a ve âhiret gününe inanan kimse, peştamalsız hamama girmesin.”⁵ hadisiyle amel ederek soyunmadım. O gece rüyâmda biri bana “Ahmed!” dedi. “Sana müjdeler olsun. Sünnete göre amel ettiğin için Allah günahlarını bağışladı ve seni ardından gidilecek bir imâm yaptı.” Rüyamdaki o zâta “Sen kimsin?” diye sordum. “Ben Cebrâil’im.” dedi.

6. Buhârî, Hac 50, nr. 1596, 60, nr. 1610; Müslim, Hac 248-251, nr. 1270.

1. Ahmed ibni Hanbel, *Müsned*, II, 32.

2. Nişâbur’da Hîre mahallesinde yaşadığı için el-Hîrî nisbesiyle anılan ve Melâmîlik konusundaki fikirleriyle tanınan büyük bir sûfidir. Horasan bölgesinde tasavvufun yayılmasına öncülük etmiştir.

3. Fâtır 35/10.

4. İbni Mâce, Edeb 56, nr. 3809; Ahmed ibni Hanbel, *Müsned*, IV, 268.

5. Tirmizî, Edeb 43, nr. 2801; Nesâî, Gusûl 2, nr. 399.

فصل

[فِي أَنْ مُخَالَفَةَ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَتَبْدِيلَ سُنَّتِهِ ضَلَالٌ وَبِدْعَةٌ]^(۱)

ومخالفة أمره وتبديل سنته ضلالٌ وبيدعةٌ متوعد من الله [تعالى] عليه بالخذلان والعذاب ، قال الله تعالى: ﴿ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ [النور: ۶۳].

وقال: ﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴾ [النساء: ۱۱۵].

5. Resûl-i Ekrem'in Emrine Karşı Gelmenin Kötü Sonucu

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emrine karşı gelmek, sünnetini değiştirmek inanç bakımından sapmadır, bid'attır. Allah Teâlâ böyle yapanları lütuf ve ihsânından mahrûm bırakacağını ve âhirette cezâlandıracağını söyleyerek şöyle buyurmuştur:

“﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ Peygamberin emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir belâ gelmesinden veya elem verici bir azaba uğramaktan sakınsınlar.”¹

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ Doğru yol kendisine besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkan ve mü'minlerin yolundan başka bir yol tutan kimseyi bu kötü tercihiyle başbaşa bırakır ve Cehennem'e sokarız. Cehennem ise varılacak ne kötü bir yerdir!”²

1. Nûr 24/63.

2. Nisâ 4/115.

١١٨٥ - حدثنا أبو محمد: عبد الله بن أبي جعفر، وعبد الرحمن بن عتاب بقراءتي عليهما؛ قالا: حدثنا أبو القاسم: حاتم بن محمد، حدثنا أبو الحسن القاسمي، حدثنا أبو الحسن^(٢) بن مسرور الدبّاغ، حدثنا أحمد بن أبي سليمان، حدثنا سحنون بن سعيد، حدثنا ابن القاسم، حدثنا مالك، عن العلاء بن عبد الرحمن، عن أبيه، عن أبي هريرة أن رسول الله ﷺ خرج إلى المقبرة... وذكر الحديث في صفة أمته؛ وفيه: «فليُذَادَنَّ رَجُلًا عَنْ حَوْضِي كَمَا يُذَادُ الْبَعِيرُ الضَّالُّ، فَأُنَادِيهِمْ: أَلَا هَلُمَّ! أَلَا هَلُمَّ!

فيقال: إنهم قد بدّلوا بَعْدَكَ. فأقول: (١/١١٣) فَسُحِقًا، فَسُحِقًا، فَسُحِقًا»^(٣).

Kevser Havuzu'ndan Kovulacak Olanlar

Ebû Hüreyre radiyallahu anh rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte: “Bir gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Bakî kabristanına gitmişti.” diye söze başladı. Peygamber aleyhisselâmın, ümmetinin âhiretteki durumu hakkında söylediklerini nakletti. O hadiste şu ifâdeler vardı: “Birtakım insanlar, yabancı develerin pınar başından kovulduğu gibi, Kevser havuzunun etrafından kovulacaklar. Ben onlara: ‘Yanıma gelin, yanıma gelin!’ diye sesleneceğim. Görevli melekler bana: ‘Onlar, senden sonra sünnetini değiştirdiler’ deyince, ben de: ‘Uzak olsunlar, uzak olsunlar, uzak olsunlar!’ diyeceğim.”³

Kevser havuzunun başından kovulan bu kimselerin münâfıklar veya bid’atçiler yahut dinden çıkanlar olduğu söylenmiştir.

Sünnete Karşı Çıkanlar

Enes ibni Mâlik radiyallahu anhin rivâyet ettiğine göre Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur: «فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي» «Benim sünnetimden yüz çeviren kimseler benden değildir.»¹

Enes ibni Mâlik’in rivâyet ettiği bu hadisin tamamı şöyledir: “Peygamber Efendimiz’in ne kadar nâfile ibâdet ettiğini öğrenmek isteyen üç sahâbî, Peygamber hanımlarının evlerine geldiler. Kendilerine Efendimiz’in nâfile ibâdetleri bildirilince, onları azımsadılar ve: “Allah’ın Resûlü nerede biz neredeyiz? Onun geçmiş ve gelecek günahları bağışlanmıştır.” dediler. İçlerinden biri: “Ben ömrümün sonuna kadar, bütün gece uyu-maksızın namaz kılacağım.” dedi. Bir diğeri: “Ben de

hayatım boyunca gündüzleri oruç tutacağım ve oruçsuz gün geçirmeyeceğim.” dedi. Üçüncü sahâbî de: “Ben de sağ olduğum sürece kadınlardan uzak kalacak, aslâ evlenmeyeceğim.” diye söz verdi. Bir müddet sonra Peygamberimiz onların yanına geldi ve kendilerine şunları söyledi: “Şöyle şöyle diyen sizler misiniz? Bakın, sizi uyarıyorum! Allah’a yemin ederim ki, Allah’tan en çok korkanınız ve O’na en saygılı olanınız benim. Ancak ben bâzen oruç tutuyor, bâzen tutmuyorum. Gece hem namaz kılıyor hem de uyuyorum. Kadınlarla da evleniyorum. Benim sünnetimden yüz çeviren kimse benden değildir.”

3. Müslim, Tahâret 39, nr. 249, Fezâil 38, nr. 2302. Ayrıca bk. Buhârî, Mûsâkât 10, nr. 2367.

1. Buhârî, Nikâh 1, nr. 5063; Müslim, Nikâh 5, nr. 1401.

۱۱۸۷ - وقال: «من أدخل في أمرنا ما ليس منه فهو ردٌّ»^(۲).

۱۱۸۸ - وَرَوَى ابْنُ أَبِي رَافِعٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ ؛ قَالَ : «لَا الْفَيْنَ أَحَدَكُمْ مَتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي ، مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ ، أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ ، فَيَقُولُ : لَا أَدْرِي ، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ»^(۳).

۱۱۸۹ - زاد في حديث المقدم: «أَلَا وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْهُ مِثْلُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ»^(۴).

۱۱۹۰ - وقال عليه السلام - وَجِيءَ بكتابٍ في كَتِفٍ - : «كفى ب قوم حُمَقًا - أو قال : ضلَالًا - أَنْ يَرْغَبُوا عَمَّا جَاءَ بِهِ نَبِيُّهُمْ إِلَى غَيْرِ نَبِيِّهِمْ ، أَوْ كِتَابِ غَيْرِ كِتَابِهِمْ ؛ فنزلت : ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾^(۵) [العنكبوت : ۵۱] .

2. Buhârî, Sulh 5, nr. 2697; Müslim, Akdiye 17, 18, nr. 1718. Hadisi Hz. Âişe rivâyet etmiştir.

1. Ebû Dâvûd, Sünnet 5, nr. 4605; Tirmizî, İlim: 10, nr. 2663. Bu hadis iki konu önce, «Resûl-i Ekrem'e Tâbi Olmanın ve Sünnetine Uymanın Farz Olduğu» başlığıyla da geçmiştir.

2. Tirmizî, İlim 10, nr. 2664.

3. Ankebût 29/51. Hadis için bk. Dârimî, Mukaddime 42, nr. 495.

Resûl-i Ekrem Efendimiz bir başka hadisinde de şöyle buyurmuştur: «مَنْ أَدْخَلَ فِي أَمْرِنَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ» «Dinimizde olmayan bir şeyi ona kim sokuşturursa, o şey reddedilmiştir.»²

Peygamber Efendimiz'in hizmetkârı Ebû Râfi'nin oğlu Abdullah'ın, babası Ebû Râfi'den rivâyet ettiğine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Sakin, sizden birini, kendisine benden bir emir veya yasak ulaştığı zaman, koltuğuna kurulup da: ‘Ben Kur’an’dan başkasını bilmem; Allah’ın kitâbında ne gördüysek ona uyarız.’ derken bulmayayım.”¹

Ashâb-ı kirâmdan Mikdâd ibni Ma’dikerib’in rivâyet ettiği benzeri bir hadiste şu ilâve vardır: “Şurası muhakkak ki, Resûlullah’ın haram kıldığı şey, tıpkı Allah’ın haram kıldığı şey gibidir.”

Bu hadisin tamamı şöyledir: Resûlullah şöyle buyurmuştur: “Haberiniz olsun, koltuğuna kurulmuş bir adamın, kendisine benden bir hadis ulaştığında, ‘Sizinle bizim aramızda Allah’ın kitâbı vardır; onda haram bulduğumuzu haram sayar, onda helâl bulduğumuzu helâl biliriz.’ demesi yakındır. Şurası muhakkak ki, Resûlullah’ın haram kıldığı şey, tıpkı Allah’ın haram kıldığı şey gibidir.”²

Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem, bir gün kendisine, üzerine yazı yazılmış bir kürek kemiği gösterildiğinde şöyle buyurdu:

“Peygamberlerinin getirdiğini bırakıp, başka bir peygamberin getirdiğine yönelmeleri veya kendi kitaplarını bırakıp, başka bir kitâba ilgi göstermeleri bir topluluğa ahmaklık (veya sapıklık) olarak yeter.” Bunun üzerine de şu âyet nâzil olmuştu: “Kendilerine okunan bu kitâbı sana indirmemiz mucize olarak onlara yetmedi mi? Hiç şüphesiz bunda imân eden bir toplum için bir rahmet ve öğüt vardır.”³

١١٩١ - وقال عليه السلام: «هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ»^(٦).

١١٩٢ - وقال أبو بكر الصديق رضي الله عنه: لست تاركاً شيئاً كان رسول الله ﷺ يعمل به إلا عملت به؛ إني أخشى إن تركت شيئاً من أمره أن أزيغ^(١).

Peygamber aleyhisselâm şöyle buyurdu:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» “Sözünde ve davranışlarında haddi aşan kimseler helâk oldular.”

Abdullah ibni Mes'ûd radiyallahu anh bu hadisi rivâyet etmiş ve Peygamber Efendimiz'in bu sözü üç defa tekrarladığını söylemiştir.⁴ Bu uyarısıyla Allah'ın Elçisi, aklının ermediği konularda, özellikle de itikâdî meselelerde uzun uzun konuşanları, kendisini ilgilendirmeyen konulara dalarak sünnet çizgisinin dışına çıkanları uyarmıştır.

Hız. Ebû Bekir radiyallahu anh şöyle demiştir: “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı bir şeyi terk etmeyip yaparım. Zira onun emrettiği şeylerden birini terk etsem, hak yoldan ayrılmaktan korkarım.”¹

4. Müslim, İlim 7, nr. 2670; Ebû Dâvûd, Sünnet 5, nr. 4608.

1. Buhârî, Farzu'l-humûs 1, nr. 3093; Müslim, Cihâd 54, nr. 1759.

الباب الثاني

فِي لُزُومِ مَحَبَّتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

قال الله تعالى: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ [التوبة: ٢٤].

İKİNCİ KISIM

RESÛLULLAH'A MUHABBETİN GEREĞİ

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

«De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, yakın akrabalarınız, kazandığınız mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret ve sevdiğiniz meskenleriniz size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihâddan daha sevimli ise o zaman Allah'ın azap emri gelinceye kadar bekleyin! Allah, yoldan çıkmış topluluğa aslâ doğru yolu göstermez.»¹

Burada şu olayı hatırlayalım: Bir gün Resûl-i Ekrem Efendimiz Hz. Ömer'in elini tutmuştu. Hz. Ömer ona: “Ya Resûlallah! Seni canımdan başka her şeyden daha çok seviyorum.” dedi. Resûl-i Ekrem: “Hayır, bu olmadı. Canımı kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, beni canından da çok sevmelisin.” buyurdu. Bunun üzerine Hz. Ömer: “Ya Resûlallah! Yemin ederim ki, şu anda sen bana canımdan da ilerisin.” dedi. O zaman Allah'ın Elçisi: “Ömer! İşte şimdi oldu.” buyurdu.²

1. Tevbe 9/24.

2. Buhârî, Eymân ve'n-nüzûr 3, nr. 6632.

فَكَفَىٰ بِهَذَا حُضًّا^(۱) وَتَنْبِيهًا وَدَلَالَةً وَحُجَّةً عَلَىٰ إِلْزَامِ مُحَبَّتِهِ ، وَوَجُوبِ فَرَضِهَا ، وَعِظَمِ خَطَرِهَا ، وَاسْتِحْقَاقِهَا لَهَا عَلَيْهِ السَّلَامَ . إِذْ قَرَعَ^(۲) تَعَالَىٰ مَنْ كَانَ مَالُهُ وَأَهْلُهُ وَوَلَدُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَأَوْعَدَهُمْ بِقَوْلِهِ [تَعَالَىٰ] ﴿فَرَبُّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ اللَّهُ بِأَمْرٍ...﴾ الْآيَةِ [التَّوْبَةِ: ۲۴] .
ثُمَّ فَسَقَهُمْ بِتَمَامِ الْآيَةِ ، وَأَعْلَمَهُمْ أَنَّهُمْ مَمَّنْ ضَلَّ وَلَمْ يَهْدِهِ اللَّهُ .

۱۱۹۳ - أَخْبَرَنَا أَبُو عَلِيٍّ الْغَسَّانِيُّ الْحَافِظُ فِيمَا أَجَازَنِيهِ ، وَهُوَ مِمَّا قَرَأْتُهُ عَلَىٰ غَيْرِ وَاحِدٍ؛ قَالَ: حَدَّثَنَا سِرَاجُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْقَاضِي ، حَدَّثَنَا أَبُو مُحَمَّدٍ الْأَصِيلِيُّ ، حَدَّثَنَا الْمَرْوَزِيُّ ، حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ ، حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ ، حَدَّثَنَا ابْنُ عُلَيَّةَ ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ ، عَنْ أَنَسٍ [رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ] أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ (۱۱۳/ب) قَالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ»^(۱) .

۱۱۹۴ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ نَحْوُهُ^(۲) .

GELECEK DERS

Tarih: 28 Ekim 2018, Pazar

Zaman: Öğle Namazından bir saat önce

Yer: Eyüp Sultan Camii-i Şerif'inde

yapılması planlanmaktadır.

1. Buhârî, İmân 8, nr. 15; Müslim, İmân 70, nr. 44.

2. Buhârî, İmân 8, nr. 14.

3. Müslim, İmân 192, nr. 121.

Bu âyet, Resûlullah Efendimiz'e muhabbetin gerekli, hattâ farz ve çok önemli olduğunu göstermeye, onun bu muhabbete lâyık olduğunu belirtmeye ve onu sevmeye teşvik etmeye yeterlidir.

Cenâb-ı Hak bu âyet-i kerîme ile malını, mülkünü, âilesini, yakınlarını ve çocuklarını Allah'tan ve Peygamber'den çok sevenlerin Allah'ın gazabına uğrayacaklarını hatırlatarak şiddetle uyarılmış ve onları "Allah'ın azap emri gelinceye kadar bekleyin!" diye tehdit etmiştir. Cenâb-ı Hak bu âyetin sonunda da onların fâsık olduklarını yani doğru yoldan çıkıp isyân ettiklerini, yollarını sapıttıklarını ve onlara doğru yolu göstermeyeceğini ifâde buyurmuştur.

Resûlullah'ı Herkesten Çok Sevmek

Enes ibni Mâlik radiyallahu anhin rivâyet ettiği hadise göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

«Biriniz «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ» beni çocuklarından, anasından, babasından ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe gerçek mü'min olamaz.»¹

Ebû Hüreyre radiyallahu anh da bunun benzeri olan şu hadisi rivâyet etmiştir: «Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: 'Canımı kudretiyle elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, hiçbiriniz beni anasından, babasından ve çocuklarından daha çok sevmedikçe gerçek mü'min olamaz.'»²

Amr ibni'l-Âs'ın onu nasıl sevdiğine dâir şu sözleri, Resûlullah muhabbetinin niteliği hakkında fikir vermektedir: «Hiç kimse bana Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden daha sevgili olmadığı gibi, hiçbir kimse de benim nazarımda ondan daha yüce değildi. Ona karşı olan aşırı hürmetimden dolayı gözlerimi doyura doyura mübârek yüzüne bakamazdım.»³